

Козак Т.В.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова*

Грабко І.В.

*студент,
Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури*

ХУДОЖНІЙ ОБРАЗ У МИСТЕЦТВІ

Сутність і риси художнього образу вивчають філософи, естетики, теоретики мистецтва, художники, педагоги і психологи. На сьогодні наукою накопичено величезний обсяг матеріалу, який так чи інакше зачіпає специфіку і властивості художнього образу, але матеріал цей дуже різномірний, погляди вчених часом взаємозаперечні.

Проблематика з цієї теми відображена у працях вітчизняних та зарубіжних науковців, а саме: Р. Барта, М. Бахтіна, Г. Гегеля, Н. Гея, О. Потебні, О. Ситченка, І. Фізера, та ін.

Художній образ – форма відображення (відтворення) об'єктивної дійсності у мистецтві з позицій певного естетичного ідеалу. За допомогою художнього образу мистецтво здійснює свою специфічну функцію – приносить людині естетичну насолоду і спонукати художника творити за законами краси [2].

Термін «художній образ» використовується в мистецтві у двох основних значеннях, а саме:

– у широкому розумінні образом називають специфічну форму відображення та пізнання дійсності в мистецтві, на відміну від тих форм зображення, якими користуються, з одного боку, в науці, а з іншого – у повсякденно-практичній сфері людини;

– у вузькому розумінні образом називають специфічну форму буття художнього твору в цілому й усіх складових його елементів зокрема.

Художній образ є формою художнього мислення. Образ включає матеріал дійсності, змінений за допомогою творчої фантазії художника, його ставлення до зображеного, глибину особистості творця. Німецький філософ Ф. Гегель вважав, що художній образ «являє нашому погляду не абстрактну сутність, а конкретну її дійсність».

Поняття «образ» – це кінцевий результат форм образного мислення, тобто матеріального його відтворення за допомогою фарб (у живописі), звуків (у музиці), слів (у літературі). Оскільки в цілому кінцевим результатом образного мислення, що реалізує себе в ході відображення дійсності, є художній твір, то, у принципі, будь-який естетично значущий його елемент, тобто будь-яке життєве явище, у ньому відтворене, може бути назване образом [1].

Структура художнього образу, на думку О. Потебні, подібна до структури поетичного слова, яке має зовнішню форму, тобто членороздільний звук, зміст, об'єктивованого за допомогою звуку, і внутрішню форму, або найближче етимологічне значення слова, той спосіб, у який виражається зміст. Внутрішня

форма слова інакше спрямовує думку. Ті ж стихії й у творі мистецтва, і неважко буде знайти їх, якщо будемо міркувати таким чином: «це – мармурова статуя (зовнішня форма) жінки з мечем і вагами (внутрішня форма), що представляє правосуддя (зміст)». Виявиться, що у творі мистецтва образ відноситься до змісту, як у слові уявлення – до чуттєвого образу або поняття [3, с. 174-175].

Художній образ можна розуміти і як ідеальне, і як матеріальне втілення. Мистецтво не дає нам реального відображення дійсності в художньому образі, так як художній образ – це умовний світ, який існує за своїми законами. Художник дає нам пропущене через свою свідомість і втілене у вигляді конкретного явища зображення дійсності. Художній образ багатозначний, він продовжує своє життя у свідомості реципієнта. У ньому митець знаходить своє художнє самовираження.

Отже, художній образ є вищою формою естетичної образності. Ґрунтуючись на відображенні предметності світу, людина здатна ідеально уявляти і переживати образ реального світу, наповнюючи його своїми емоційними переживаннями. За допомогою мистецтва людина має можливість культурно підніматися і духовно вдосконалюватися, прояснювати свій духовний стан і проникати у найпотаємніші глибини буття, долучатися до культурного досвіду людства.

Список використаних джерел:

1. Визначення художнього образу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrlit.net/info/criticism/image.html>.
2. Євсєєва Д. О. Художній образ як основна категорія мистецтва на прикладі живопису Алтаю / Д. О. Євсєєва // Молодий вчений. – 2016. – № 7. – С. 1079-1081. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://moluch.ru/archive/111/27432/> (дата звернення: 24.01.2019).
3. Потебня А. А. Эстетика и поэтика / А. А. Потебня // М.: Искусство, 1976. – 614 с.

Нижник Д.В.

*завідувач сектору будівельних, земельних досліджень
та оціночної діяльності відділу товарознавчих, гемологічних,
економічних, будівельних, земельних досліджень та оціночної діяльності,
Рівненський науково-дослідний
експертно-криміналістичний центр МВС України*

БІОБЕТОН – МАТЕРІАЛ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ КОНСТРУКЦІЙ

Будівельна галузь змінюється щодня, а новаторства, які вводять у цю сферу дозволяють нам уявити, якими будуть будинки майбутнього вже через декілька років [1].

Залізобетонні будівельні вироби та конструкції на сьогоднішній день широко застосовують в будівництві житлових будинків, громадських будівель